

17 Μαρτίου 2021

«Χριστός παρατεινόμενος εις τους αιώνας» (Μητροπολίτης Βρυούλων Παντελεήμων)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΒΡΥΟΥΛΩΝ

Τέκνα εν κυρίω αγαπητά,

Ορθοδοξία, η ζώσα συνέχεια της Αρχαίας αδιαιρέτου Εκκλησίας. Η μία Εκκλησία του Χριστού. Η ταυτισμένη με τον ενανθρωπησαντα Λυτρωτή. Η κατά τους Πατέρας της Εκκλησίας ο «Χριστός παρατεινόμενος εις τους αιώνας»!

Αυτός ο Χριστός που κοινωνούμε στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, σημαίνει, ότι εντός της Εκκλησίας ζούμε πλέον με τον Χριστό, μετέχουμε στα Ιερά Του Μυστήρια και προγευόμεθα της Βασιλείας Του. Ορθόδοξη Εκκλησία δεν σημαίνει μόνο, ότι διαφυλάττει την Ορθή πίστη όπως την παρέλαβε απαραχάρακτη και αναλλοίωτη, αλλά αγωνίζεται ώστε να τηρείται πιστά το πιστεύω της.

Είναι η «Αγία ζύμη» που στόχο έχει να ζυμώσει όλο το φύραμα του κόσμου. Επαγρυπνεί ώστε να μην παραχωρήσει την αλήθειά της σε κανένα νόθο δόγμα, εν ονόματι της αγάπης και της καθολικότητας. Γιατί το ζητούμενο δεν είναι η αγάπη, αλλά η αλήθεια. Η αγάπη δεν είναι Θεός, αλλά ο Θεός είναι αγάπη (Α' Ιωάν. 4,8)

Ολη αυτή η μεγάλη φάλαγγα που πορεύεται μέσα στον κόσμο από τότε μέχρι σήμερα. Η φάλαγγα των μαρτύρων της πίστεως που ξεκινά από τους προφήτες, τους Αποστόλους, τους Ιεράρχες, τους Οσίους, τους απλούς πιστούς όλων των αιώνων και της εποχής μας. Που κρατά το ίδιο λάβαρο που γράφει: Αγωνιζόμεθα, «αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγών και τελειωτήν Ιησού» (Εβρ.12,2)

Αυτή είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία μας μέσα στην οποία δεν φτάνει να έχουμε μόνο την Ορθόδοξη πίστη, αλλά και την Ορθόδοξη ζωή.

Θλιβερή η διαπίστωση της αποστασίας μας. Η διαγραφή του Ονόματος του Θεού,

παρά τις αλλεπάλληλες δοκιμασίες που ζούμε ακόμη και από τις καιρικές καταστροφές, με αποτέλεσμα την πνευματική ξηρασία της ψυχής μας. Όταν η σημερινή οικογένεια έχει αποκοπή από το πραγματικό νόημα και την Ορθή διδασκαλία της Ορθοδόξου πίστεώς μας. Όταν το ενδιαφέρον των περισσότερων γονέων περιορίζεται στη διατροφή, τις σπουδές, και την επαγγελματική αποκατάσταση των παιδιών. Όταν ζητά από τα παιδιά η τραγική εποχή μας να εξελίσσονται βιολογικά και νομικά όσον το δυνατόν πιο γρήγορα και πιο αποδοτικά. Όταν το σπίτι διδάσκει στο παιδί πως εφόδιο στη ζωή του δεν είναι η εμπιστοσύνη του στον Θεό, αλλά μόνο η πιστωτική κάρτα του. Όταν την ίδια ώρα κατηγορούμε τα παιδιά ότι σήμερα δεν σέβονται τίποτε.

Όταν συστηματικά αγνοούμε εμείς οι μεγαλύτεροι τις φωνές των νέων που μας λένε: Ασχοληθείτε μαζί μας σωστά. Μιλήστε μας για κάτι που είναι πιο πάνω από το στομάχι και τις αισθήσεις μας. Πείτε μας πώς γεμίζει η καρδιά. Πείτε μας πώς να αγαπάμε.

Όταν σχολείο και σπίτι διδάσκουν στα παιδιά ότι ο άνθρωπος έρχεται από το τίποτε και πηγαίνει στο πουθενά. Όταν τους πιστούς Ορθοδόξους χαρακτηρίζουν “απόλυτους” και “φανατικούς” και ζητούν εμείς οι πιστοί Ορθόδοξοι να συμβιβάσουμε τα ασυμβίβαστα περί της πίστης μας, γιατί όλοι μας είμαστε περίπου το ίδιο, ανεξάρτητα με το σε ποιον Θεό πιστεύουμε. Όταν κοινή είναι η διαπίστωση ότι βρισκόμαστε σε μία πολύ βαθιά πτώση και η κοινωνία μας έχει τελείως εκτροχιαστεί και όλα τα βλέπει μέσα από παραμορφωτικούς φακούς.

Όταν αγνοούμε ότι το κέντρο της Ορθοδόξου πίστεώς μας είναι ο Χριστός με τη σωτήρια Ευαγγελική διδασκαλία Του και η Ορθόδοξη πατερική Ιερά Παράδοσις. Όταν ακόμη αγνοούμε ότι ο θεός θέλει να επικοινωνούμε μαζί Του δια της προσευχής ατομικής και κοινής στον Ιερό Ναό. Όταν βασική προϋπόθεση της Πίστεώς μας είναι η μετάνοια και η συμμετοχή μας στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Όταν όλα αυτά τα αγνοούμε και νομίζουμε ότι Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη είναι μόνο τα παραδοσιακά έθιμα στις μεγάλες Θρησκευτικές εορτές (όπως: λαγάνες,χαρταετοί, κόκκινα αυγά, οβελίας και διασκέδαση). Μπορούμε να θριαμβολογούμε για την Ορθόδοξη πίστη μας; Έχουν αυτά τα τελευταία καμία σχέση με τον Θεό;

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά.

Είναι καιρός για αφύπνιση. Για ουσιαστικότερη μετάνοια. Στην εποχή του συγκρητισμού που ζούμε, όπου οι πλάνες κυριαρχούν, η ορθοδοξία πολεμείται τόσο σκληρά και τόσο ύπουλα, γι'αυτό και πρέπει να συνεχίσουμε να μένουμε απαρασάλευτοι στις Παραδόσεις των Αγίων Πατέρων μας. Μην ξεχνάμε ότι

γεννηθήκαμε από ορθόδοξους γονείς και βαφτιστήκαμε Χριστιανοί Ορθόδοξοι. Ζούμε μέσα στην κιβωτό της Εκκλησίας και απολαμβάνουμε πλούσια την Χάρη του Θεού. Μην απελπιζόμαστε. Δεν θα μας εγκαταλείψει ο Θεός, φτάνει να τηρούμε την υπόσχεση που δώσαμε με τους Αγίους Πατέρας: «Ουκ αρνησόμεθά σε φίλη Ορθοδοξία».

Ο Βρυούλων Παντελεήμων